



## Rettigheter for personer med psykiske helseplager

Personer med psykiske helseplager har et større behandlingsbehov og opplever et større helsetap enn befolkningen generelt. Utviklingen innen psykisk helsevern løpt fra Tannhelsetjenesteloven á 1984 og har ført til at de pasientene som etter intensjonen skulle ha rettigheter nå ikke får dem. Regelverket er utdatert og sikrer ikke personer som har psykiske helseplager på en god nok måte

### Dagens ordninger og utfordringer

Tannhelsetjenesteloven gir personer med psykiske helseplager rett til nødvendig tannhelsehjelp fra Den offentlige tannhelsetjenesten dersom vedkommende er innlagt i institusjon (gruppe C1) eller har vedtak om helsetjenester i hjemmet i minimum 3 måneder (gruppe C2).

- Muligheten for å benytte seg av rettighetene innenfor gruppe er betydelig redusert eller helt borte på grunn av organisering av tilbudet og den enkeltes evne/kapasitet til å benytte seg av sine rettigheter mens de faktisk har dem.

Personer med psykiske helseplager kan ha rett til stønad fra folketrygden til undersøkelse og behandling hos tannhelsepersonell. Dette gjelder primært de som omfattes av forskriften § 1 pkt. 14.

- Ordningen ivaretar personen bare så lenge en er alvorlig syk og ikke har kapasitet til å benytte seg av ordningen. Ordningen bortfaller idet personen er frisk nok til å klare å gjennomføre tannbehandlingen.

#### *NTF vil at:*

- Pasienter med psykiske helseplager som faller inn under Tannhelsetjenestelovens «gruppe C1 og C2» beholder tilbudet fra tannhelsetjenesten i fylkeskommunene i inntil 6 måneder etter at pasienten er utskrevet, friskmeldt eller er overført til oppfølging i ACT/FACT-team eller liknende.
- Pasienter med psykiske helseplager som etter forskrift til folketrygdloven §5-6 § 1 pkt. 14 har rett til stønad til tannbehandling beholder rettighetene i 6 måneder etter at den sterkt nedsatte evnen til egenomsorg er gjenopprettet.

#### Løsninger og nye utfordringer

Myndighetene må nå sikre et tilstrekkelig tannhelsetilbud til denne gruppen ved å gi personer med psykiske helseplager en mulighet til å benytte seg av sine rettigheter når de faktisk har kapasitet til å motta disse.

Dette er pasienter som allerede har rettigheter. Problemet kan løses enkelt gjennom endringer i rundskriv/forskrift og krever ingen større utredning.